

PRÍMULES

Al poble que vaig cada estiu des de petita, hi ha un senyor gran que ven flors al mercat. Cada primavera em regala un test de prímules, a les prímules se'ls anomena primaveres perquè són les primeres flors a florir a l'hivern, anunciant que aquest acaba.

La primera vegada que me les va regalar va ser fa quatre anys. Jo havia anat a comprar un cactus per la meva finestra i ell em va dir:

—"Tu no ets un cactus, ets una prímula."—

—"Ets una primavera: una flor bella i delicada per fora i forta i resistent per dins."—

A mi allò em va semblar un elogi bonic. Després hem va explicar la història d'aquella curiosa flor:

—"Sembla la flor més feble però és la primera capaç de florir a l'hivern i iniciar la primavera."—

El senyor no en tenia ni idea de qui era jo ni del que m'havia succeït al llarg de la meva vida, però ha continuat regalant-me-les cada any.

El tercer any em va dir: "Tens millor cara". Jo li vaig somriure.

Aquell dia em va explicar el que significava la prímula. En el llenguatge floral, que algú et regali una prímula vol dir "no puc viure sense tu".

Jo feia tres anys que portava aquelles prímules a una tomba. Llavors vaig entendre que el que de veritat havia de fer no era deixar de viure per ella, era viure per mi. I vaig començar.

Ningú se'n va de la nostra vida si de veritat ha format part de la nostra història.
Hem de seguir vivint. Hem de seguir escrivint-la. Sempre.